

DRAUGAS

2ND CLASS MAIL

THE LITHUANIAN WORLD - WIDE DAILY

Vol. LXXXIII Kaina 35 c.

TREČIADIENIS - WEDNESDAY, SPALIS - OCTOBER 7, 1992

Nr. 196

IŠEIVIJOS LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63RD STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TELEFONAS (312) 585-9500

TELEFAKSAS (312) 585-8284

„Lietuva nepažeidinėja rusų teisių“

— E. Bičkauskas

Antradienio žinios iš Lietuvos

Vilnius, spalio 6 d. (Elta) — Iš Lietuvos Respublikos ambasados Maskvoje gautas toks Lietuvos Respublikos reikalų laikinojo patikėtinio Egidijaus Bičkausko pareiškimas:

„Susipažinęs su š.m. spalio 2 d. ITAR-TASS-o informacija „Daugiau kaip 400 tūkstančių pabėgėlių dabar yra Rusijos teritorijoje“, kurioje, remiantis Rusijos federalinės migracijos tarnybos vadove Tatjana Regent, pranešama, kad iš Lietuvos jau išvyko pusė vadinamųjų migrantų, E. Bičkauskas pareiškė, jog T. Regent pateikti absurdiški ir iškraipyti duomenys mažai mažiausiai rodo, kad ji prastai išmano savo darbą ir nesupranta atsakomybės tokiais subtiliais klausimais, kaip tarpvalstybiniai santykiai. Blogiausia atveju — tai sąmoninga provokacija, noras sukomplicuoti Lietuvos ir Rusijos santykius. Tai tik patvirtina Lietuvos įtarimus, kad kai kas vykdo kryptingą politiką ir sąmoningai mėgina išpūsti vadinamųjų „rusiškai kalbančių gyventojų“ klausimą Lietuvoje ir tariamus žmogaus teisių pažeidimus. Absurdiška būtų manyti, kad iš Lietuvos gyvenančių daugiau kaip 344 tūkstančių rusų (o kaip tik juos tikriausiai omėnyti turi T. Regent) pusė išvyko iš Lietuvos. Statistikos duomenimis, iš Lietuvos 1990–1992 metais išvyko apie 50 tūkstančių piliečių (o tai natūralus procesas), tarp kurių buvo ir lietuvių, ir rusų, ir žydų... Šis skaičius neapima asmenų, tarp jų ir rusų, kurie per tą laiką apsigyveno Lietuvos Respublikoje. Mums belieka tik apgailestauti, kad pranešimai skelbiami, remiantis tokia aukšta pareigūne, kaip T. Regent“, sakoma pareiškime.

Naujų palydos — po seimo rinkimų

Pradėjo darbą miestų ir rajonų savivaldybių naujųjų šaukimo komisijos. Vyriausybės nutarimu, į tikrąją krašto apsaugos ir alternatyviąją darbo tarnybą šį rudenį šaukiama iki 5 tūkstančių, 1973 metais gimusių, jaunuolių. Į tarnybos vietas jie išvyks po spalio 25 dienos. Jiems sudaroma galimybė seimo rinkimuose dalyvauti po vietovetę, kurioje gyvena, iki pašaukiant į kariuomenę.

Pirmasis naujųjų šaukimas į atkurtos nepriklausomos Lietuvos kariuomenę įvyko pernai rudenį. Tada tarnybą pradėjo daugiau kaip tūkstantis jaunuolių. Dabar, atėjus pamainai, jie sugrįš namo. Antrojo, pavasario, šaukimo vaikinai, — o jų buvo apie 3 tūkstančiai, — dabar sudaro krašto apsaugos dalinių branduolį. Jiems tarnauti liko kiek daugiau negu pusmetis.

Estai jau turi prezidentą

Estijos prezidentu išrinktas Lennart Meri. Už jo kandidatūrą vakar prasidėjusioje Valstybės susirinkimo sesijoje balsavo 59 iš 101 deputato. Jo varžovas, buvęs Estijos Aukščiausiosios Tarybos pirmininkas Arnold Ruutel, gavo 31 balsą. L. Meri kandidatūrą rinkimuose rėmė dešiniųjų partijų blokas „Isamaa“ (Tėvynė).

L. Meri gimė 1929 metais Estijos Respublikos diplomato šeimoje. Yra baigęs filologijos mokslus ir iki 1990 metų, kai buvo paskirtas Estijos užsienio reikalų ministru, aktyviai dirbo literatūrinės kūrybos ir vertimų darbu. Atleistas iš užsienio reikalų ministro posto, iki pastarojo momento ėjo Estijos ambasadoriaus Suomijoje pareigas.

Domisi Lietuvos mokslu

I Lietuvą atvyko JAV departamento delegacija, besidominti mokslo politika, jo plėtojimu Baltijos šalyse. Spalio 5 d. vyriausybės rūmuose buvo su rengtas plenarinis posėdis apie valstybinį mokslo reguliavimą. Svečiai buvo supažindinti, kaip pertvarkomos mokslo struktūros Lietuvoje, kokia padėtis tikslųjų mokslų, žemės ūkio, energetikos, aplinkos apsaugos, geologinių tyrimų bei kitose srityse.

Susipažinęs su Baltijos šalių mokslinių darbais, JAV departamento delegacija paskelbė išvadą, kuriuos tyrimus būtų galima paremti.

Kilni Vokietijos samariečių misija

Antrąjį šimtmetį gyvenanti Vokietijos samariečių bendrija rengiasi suteikti rimtą paramą atsikūrusiai Lietuvos samariečių bendrijai. Jau parengtos kelios tokios paramos programos. Pirmoji — teikti pagalbą žmonėms, atsidūrusiems nelaimėje; antroji — teikti socialinę paramą. Nutarta, kad pirmiausia bus sukurta sistema, pagal kurią samariečiai teiks pagalbą žmonėms, nelaimėje atsidūrusiems keliuose Vilnius-Klaipėda ir Tilžė-Joniškis. Tikimasi, kad bendradarbiaujant vokiečių, lietuvių, latvių ir Sankt Peterburgo samariečiams, bus imtasi globoti kelią Berlynas-Kaliningradas-Tilžė-Šiauliai-Ryga-Sankt Peterburgas. Vokiečių samariečiai taip pat padės įrengti senelių namus Jurbarke ir Kelmės rajone, talkininkaus steigiant lietuvišką vaikų kaimą, kuriame gyvens 50 našlaičių, apmokys žmones suteikti pirmąją medicinos pagalbą.

Upsalos universiteto garbės daktaro regalijos Vytautui Gudeliui

Vienas seniausių ir įžymiausių Europos universitetų — Švedijos Upsalo universitetas — geografui, profesorui Vytautui Gudeliui suteikė filosofijos garbės daktaro vardą. Mokslininkas negalėjo nuvykti į iškilmę, nors jo garbei aidėjo šventinis salutas, katedros bokšte su skambio seno varpo dūžis. Spalio 5 d. Lietuvos Mokslų akademijoje Garbės daktaro regalijos — diplomą ir specialiai nuleistas aukso žiedas buvo įteiktas žymiam Lietuvos geografui, atidavusiam Baltijos jūros tyrinėjimus beveik penkiasdešimt metų. Jas įteikęs profesorius Lars Konigsson Vytautą Gudelį pavadino vienu žymiausių pasaulio krantų tyrinėjimo specialistu, kurio darbai turėjo didelę reikšmę mokslui ir žmonėms.

(K. BU.)

Gruzijos vyriausybės galva Eduard A. Shevardnadze lankosi Abkhazijos rajone, kur pirmadienį buvo numuštas gruzinų malūnsparnis. Gruzija jo nušovimu tuoj apkaltino rusus, bet Rusija kaltinimus atmetė, tvirtindama, kad malūnsparnį nušovė sukilėliai, kurie su gruziniais kovoja jau kelinta savaitę. Abkhazia nori atsiskirti nuo Gruzijos.

JUGOSLAVIJA PAŠALINTA IŠ JT

Kai valstybės priimamos į Jungtinių Tautų organizaciją, jos prisiekia palaikyti taiką ir gerbti bei saugoti žmogaus teises ne tik savo teritorijoje, bet ir visame pasaulyje. Už šios priesaikos nesilaikymą tautos gali būti pašalinamos iš organizacijos. Žinoma, jeigu į tai būtų kreipiamas labai rimtas dėmesys, Jungtinėse Tautose nedaug liktų narių.

Pagaliau praėjusią savaitę ir JT priėjo liepto galą: Generalinės asamblėjos sesijoje Jugoslavija buvo pašalinta iš organizacijos narių tarpo už agresiją Bosnijoje ir Kroatijoje. Tai labai retas įvykis, nes praeityje kraštai, kaip Kambodija ar Irakas, pasižymėję baisiais žmogaus teisių pažeidimais, nebuvo išmesti iš JT.

Šį kartą, atrodo, sprendimą nulėmė pasaulio opinija, nes tuomet, dolerių nario mokesčio. Belgrado vyriausybė neturi sau užtarėjų. Iš buvusios Jugoslavijos

jos tėra likę tik Serbija ir Montenegras, kurių priėmimas į JT gali būti svarstomas tik gruodžio mėnesį, juo labiau, kad JT Apsaugos taryba jau kalba apie galimą tarptautinį teismą už karinius nusikaltimus, panašiai, kaip buvo suruosta naciams Niurnberge po II pasaulinio karo.

Įdomu, kad kartu su Jugoslavija Jungtinių Tautų sesijose labiausiai minima valstybė yra Amerika. Prez. Bush praėjusią savaitę ragino JT labiau susirūpinti taikos palaikymo dalinių sustiprinimu ir net siūlė „paskolinti“ kai kurias JAV bazes šioms daliniams. Tačiau jis nepritarė pastovių dalinių sukūrimui, kuriuos nori įsteigti JT. Amerikai JT asamblėjos sesijoje yra nuolat primenama, kad ji Jungtinėms Tautoms skolinga 733 mil. dolerių nario mokesčio. Tai daugiau kaip bet kita JT narė.

TRUMPAI IŠ VISUR

— Tokijo, spalio 4 d. — Dar neseniai japonai savo imperatoriui suteikdavo dieviškų savybių ir juos tiesiog vadindavo „dievais žemėje“, o dabar dažnai triukšmingai demonstruoja pasirydusių imperatoriaus paviršių metų. Sekmadienį atletikos varžybų atidarymo iškilmėse Japonijos sostinėje vienas vyras mėgino imperatoriaus link sviesti rūkstancią bombą. Jis buvo saugumiečių sugriebtas ir nepataikė. Manoma, kad vyras norėjo pareikšti protestą dėl imperatoriaus Akihito numatomo vizito į Kiniją šio mėnesio 23 d. Daug konservatyviųjų japonų yra priešingi šiam vizitui, tikėdami, kad Japonijai bus daromas spaudimas atsiprašyti Kinijos už praeitę agresijos veiksmus.

— Washington, rugsėjo 29 d. — JAV Senatas nubalsavo, kad automobilio iš vairuotojo pagrobimas, grasinant ginklu, yra federalinis nusikaltimas, ir nusikaltėlis turi būti pagaliu baudžiamas. Įstatymas pasiūlytas, gausiant tokiems masinų pagrobimams ne tik Washington, bet ir kituose Amerikos miestuose.

— Amsterdam. — Manoma, kad sekmadienio tragedija Amsterdame, kai Izraelio transporto lėktuvas krisdamas pataikė į padegę daugiabučius namus, pareikalavo bent 250 aukų. Lėktuvo įgula susidėjo iš 3 asmenų ir vieno keleivio, bet visi kiti žuvusieji yra Amsterdamo gyventojai. Kol kas aukos dar nesuskaičiuotos, nes daug yra dingusių be žinios. Apylinkė, kurioje lėktuvas nukrito, yra labai neturtinga, apgyventi imigrantų iš buvusių olandų kolonijų Afrikoje ir Azijoje. Ten gyvena ir daug nelegalių imigrantų, todėl tikras gyventojų skaičius nežinomas.

Izraelio Boeing 747-2007 nukritimas Amsterdame yra didžiausia lėktuvo nelaimė Olandijos istorijoje. Dar tiksliai nežinoma, kodėl lėktuvas nukrito, bet kol kas spėjama, kad nebuvo sabotažo.

— Washingtonas. — Nežiūrint Baltųjų Rūmų pastangų ir spaudimo, kongresas pirmadienio vakare nubalsavo neužskaityti prez. George Busho veto dėl kabelinės televizijos reguliavimo įstatymo. Tai pirmasis toks prezidento pralaimėjimas nuo jo prezidentavimo pradžios, įvykęs ypač nepatogiu laiku — tik 4 savaites prieš rinkimus.

Bado šmėklos šešėlis

Nemaža dalis vadinamųjų Trečiojo pasaulio šalių šiuo metu laikosi neblogai, nes jų ekonomijos augimas šiais metais gerokai šoktelėjo pirmyn. Kituose kraštuose, kur badas ir karas keliauja ranka rankon (pvz., Bosnijoje, Somalijoje), Jungtinių Tautų organizacija ir kiti kraštai, ypač JAV, padvigubino pagalbos tiekiamą, ir reikalai turėtų netrukus stabilizuotis. Tačiau yra pasaulyje šalių, kurioms skiriama mažiau dėmesio, o bado šmėklos šešėlis jas dengia kur kas sunkiau.

Pietų Afrikoje siaučia galbūt stipriausia šio šimtmečio sausra. Nors tai paprastai derlingiausi Afrikos plotai, bet dėl lietaus stokos bada teks kęsti bent 30 mil. žmonių. Kadangi čia nenumatoma siūsti daug paramos, iki metų galo bada gali mirti apie 18 mil. gyventojų. Vien tik Mozambique, jau 15 m. kamuojamame pilietinio karo ir sausros, bado mirtis išskins apie 2 mil. žmonių.

Pietinis Sudanas yra didžiausia Afrikos valstybė, kurioje pilietiniai karai ir maisto trūkumas palietė beveik 9 mil. gyventojų. Iš jų 3 mil. yra pabėgėlių. Maisto ir kitokių būtiniausių reikmenų siuntimas į šį kraštą dar tik pradėtas ir nenumatoma jį paspartinti.

Haiti yra kita kritiška pasaulio vieta. Čia metinės dirbančiojo pajamos nesiekia 400 dol. Tai, galima sakyti, neturtingiausias kraštas visame Vakarų pusrutulyje, labai nukentėjęs ir nuo pernai uždėto embargo, kai krašte buvo įvykdytas perversmas. Dėl sausrų ir darbų stokos apie 80% gyventojų yra bedarbiai. Nors nuo bado kol kas ginamasi, krašte siaučia beveik nestabdomas ligų epidemijos.

Šiaurės Irako kurdai žiūri tiesiai bado šmėklai į akis. Šią žiemą badas gresia bent 3 milijonams žmonių. Jokios pašalinės pagalbos jie negali tikėtis, nes Irakas persekioja Labdarinčių pasaulio organizacijų atstovus, kurie nori teikti paramą kurdams. Tai tik kelios opiausios šiuo metu pasaulio vietos, kurių gyventojams gresia bado mirtis. Apie jas labai retai kalbama ar rašoma.

GORBAČIOVAS DISIDENTO ROLĖJE

Neseniai buvęs galingiausias asmuo Sovietų Sąjungoje, kurio sukurtoji „glasnost“ ir perestroikos“ politika buvo iš tikrųjų didžiosios Sovietų imperijos pabaigos pradžia, Mikhail Gorbaciovos dabar save vadina politinės represijos auka.

Jau ne vieną kartą Gorbaciovai teko „susikirsti“ su Jelcino vyriausybe. Buvęs Sovietų vyriausybės viršininkas, pašalintas iš savo pareigų pernai gruodžio mėnesį, Gorbaciovos net nedengia savo nepasitikėjimo Jelcinu, dažnai kritikuodamas jo vyriausybės reformas, politiką ir nutarimus. Atrodo, kad jis mielai grįžtų į savo buvusią vietą, žinoma, pašalinus iš valdžios Jelciną.

Paskutinis nesutarimas įvyko praėjusios savaitės penktadienį, kai Gorbaciovai buvo uždrausta išvykti iš Rusijos, kol jis nesutiks liudyti konstituciniame teisme. Šaukimas būti liudininkui jam pateiktas ryšium su komunistų partijos uždraudimo byla. Kadangi Gorbaciovos pats buvo šios partijos vadas, liudijimas byloje turi lemti reikšmės.

Gavęs kvietimą liudyti, Gorbaciovos jam nesuteikė jokios svarbos, vadindamas teismo eigą politiniu cirku“. Šis pašalinimas taikytas ne tik Jelcino vyriausybei, uždariusiai komunistų partijai, bet ir komunistams, kurie iškėlė bylą, kad partija vel būtų legalizuota. Buvusieji partiečiai taip pat norėtų, kad Gorbaciovos liudytų teisme, nes tuo būdu jis lyg ir turėtų pripažinti savo vaidmenį dėl Sovietų Sąjungos ir komunistų partijos subyrėjimo.

Patyręs apie uždraudimą išvykti iš Rusijos, Gorbaciovos

pradėjo vaidinti disidentų rolę, nors savo valdymo laikais pats palaikė draudimą žydų disidentams emigruoti. Jis save dabar vadina pirmuoju ir paskutiniu sovietų prezidentu, kuris tapo naujosios Rusijos „refuseniku“.

Atvirame laiške, paskelbtame rugsėjo 29 d., Gorbaciovos aštriai kaltina Jelcino vyriausybę, būk ji naudojanti prieškomunistinę bylą, kad atitrauktų gyventojų dėmesį nuo nepavykusių ekonominių reformų.

Teismo pirmininkas Valery Zorkin pareiškė, kad šios bylos tikslas yra nustatyti, ar komunistų partija buvo tik dalis Sovietų Sąjungos valdymo struktūros, ar ji savarankiška politinė partija. Tuo pačiu stengiamasi patvirtinti ar atmeti kaltinimus, kad valstybė partijos reikalams nuolat skyrė milijonus sumas rublių, kurie kasmet buvo išmokami kitų respublikų komunistų partijos vadovybėms.

Pastaruoju metu bylos eiga atsidūrė akligatvyje, o žmonių dėmesys jai visiškai išblėso. Net yra siūloma, kad abi pusės geravalaiškai nutrauktų teismo eigą ir leistų komunistų partijai ilgainiui persiformuoti į naują politinį vienetą. Gorbaciovos kvietimas būti liudininku yra lyg paskutinės pastangos atgaivinti bylą. Tačiau atsisakymas liudyti, Gorbaciovos suėmimas ir dėl to susilaukia aštrios kritikos. Didieji Maskvos dienraščiai net savo antraštėse ir vedamuosiuose ragina Gorbaciovą gerbti pilietinę įstatymus ir atlikti pilietinę pareigą, paklūstant šaukimui į teismą.

Pastaruoju metu bylos eiga atsidūrė akligatvyje, o žmonių dėmesys jai visiškai išblėso. Net yra siūloma, kad abi pusės geravalaiškai nutrauktų teismo eigą ir leistų komunistų partijai ilgainiui persiformuoti į naują politinį vienetą. Gorbaciovos kvietimas būti liudininku yra lyg paskutinės pastangos atgaivinti bylą. Tačiau atsisakymas liudyti, Gorbaciovos suėmimas ir dėl to susilaukia aštrios kritikos. Didieji Maskvos dienraščiai net savo antraštėse ir vedamuosiuose ragina Gorbaciovą gerbti pilietinę įstatymus ir atlikti pilietinę pareigą, paklūstant šaukimui į teismą.

Vengrai bijo slovakų

Prasidėjus rimtoms kalboms apie netrukus įvyksiantį Čekoslovakijos suskilimą, vengrų kilmės žmonės pradėjo bijoti galimo persekiojimo ir represijų. Jiems vaidenasi Jugoslavijos gyventojų „etniniai valymai“. Jau ir dabar vis stipriau pasireiškia slovakų nacionalizmas, ypač nukreiptas prieš vengrus, su kuriais slovakai taikiai kaimynystėje gyveno ilgus metus. Slovakijoje yra apie 600,000 vengrų, tai beveik 11% visų krašto gyventojų. Vengrai vartoja savo kalbą, turi savo mokyklas, leidžia 36 laikraščius bei žurnalus. Slovakų kalba vengriškose mokyklose mokoma tik kaip antrinė kalba, tačiau daug kas jau pradeda keistis.

Kol kas vengrų spaudimas yra subtilus: kai kuriose slovakų mokyklose, kur buvo dėstoma vengrų kalba, ji išimta iš programų; parapijose dvasininkai atsisako vengriškų vardus įrašyti į kūdikio gimimo metrikas ir parapijos registracijos knygas; numatomi apskričių ir distriktų pakeitimai, kad tuo būdu būtų suskaldyti vengrų balsavimų rezultatai. Slovakų nacionalistai planuoja pakeisti miestų bei miestelių savivaldybių sudarymą procesą, valdininkus joms skiriančius tiesiai iš Bratislavos. Tuo būdu daug vengrų valdininkų, net labiausiai vengriškose apylinkėse, būtų pakeista slovakais.

O prieš savaitę suliepsnojo ir atviri konfliktai tarp šių dviejų etninių grupių, kai vengrai ir slovakai susirinko į Bratislavą žiūrėti futbol rungtynių. Policija besimušančius pagaliau išsklaidė, bet nukentėjo daugiausia vengrai. Tarptinė įtampa kiršina ginčai parlamente ir propaganda spaudoje bei televizijoje. Sunku pasakyti, kaip šie įtempti santykiai išsispres.

Kol kas Vengrijos vyriausybė įvykius Čekoslovakijoje stebi be ypatingo susirūpinimo. Premjeras Jozsef Antall labiau rūpinasi 350,000 vengrų, gyvenančių serbų Vojvodinos provincijoje, likimu. Pernai jie labai nukentėjo Jugoslavijos kautynėse su Kroatija, o šiuo metu visi vengrai vertiami palikti savo gyvenvietes, kad serbų pabėgėliai iš Bosnijos turėtų kur apsigyventi.

Apie 3 mil. vengrų gyvena svetimų valstybių teritorijose, ne tik Slovakijoje, bet Transilvanijoje ir Jugoslavijoje. II pasaulinio karo pabaigoje Vengrija stengėsi atgauti Transilvaniją, bet šiuo metu pastangos nutrauktos.

KALENDORIUS

Spalio 7 d.: Šv. M. Marija Rozančiaus, Augustas, Butrimas, Eivenė, Guoda.

Spalio 8 d.: Brigita, Benedikta, Simeonas, Daugas, Galva.

ORAS CHICAGOJE

Saulė teka 6:52, leidžiasi 6:24. Temperatūra dieną 70 F (21 C) didėja debesuotumas, gali būti lietaus; naktį 55 F (12 C).

IR MŪSŲ PASIEKIMAIS PASAULIO SRITYSE

Atrodo, kad tiek pokarinėje Lietuvos spaudoje, tiek čia pat, vis dar negalime atsikratyti ieškojimo dėmių kitaip galvojančio tautiečio sieloje ir veikloje. Net ir tada, kai tas dėmes norima subafabriuoti, — nes juk reikia rasti dėmių įrodymai. Tada, aišku, reikia pamėninti ir tokio dėmėto tautiečio pavardę. Daugeliui skaitytojų neateina į galvą pasitikrinti tų tvirtinimų teisingumą, vyrauja nuomonė, kad jeigu jau viešai spaudoje parašyta, tai ir turėtų būti teisybė. O raganų medžioklės laikais tai būtinas reikalas, ne tik Lietuvos, bet ir išeivijos tarpe užtinkamų kaltinimų atveju.

Vienas toks kaltinimas užkliuvo, beskaitant citatą *Akiračių* redakcijos atskaitoje. Šiaurės Atėnų skaitytojams. Kadangi kaltinimas buvo Lietuvos žurnalisto sąjungos nariui ir veikliam žurnalistui Juozui Kojeliui, įdedant jo neva tai pasakytą citatą Šiaurės Atėnų straipsnyje „Lietuvių Fronto bičiulis“, kur aprašytas žurnalistas Vilijos Aleknaitės pokalbis su Juozu Kojeliu, netgi pažymint laikraščio numerį 10-tą ir pokalbį datą 1992 kovo 6 dieną. Ištrauka tų laikų, todėl susižvejojau tą laikraštį, atidžiai perskaičiau straipsnį „Pokalbis su Juozu Kojeliu“ ir būtinai turiu viešai pasakyti tiek žurnalistams, tiek skaitytojams, kad pacituotos ištraukos pokalbyje visiškai nebuvo, o buvo aiškiai sugalvotas melas, norint suniekinti mūsų žurnalistą, kuris priklauso priešingos ideologijos grupei.

***

Kadangi „Šiaurės Atėnai“ skelbiama esąs Laikraštis Lietuvių, kurį leidžia Šiaurės Atėnų bendrija, skaitytojai turi žinoti, kaip kartais mūsų spaudoje, ši kartą Akiračiuose, yra perduodami kitų žmonių žodžiai, visiškai nepatikrinant jų tikrumo. Dauguma viską priims už tiesą. To minimo straipsnio ištraukos Juozo Kojelio pokalbyje su žurnaliste Aleknaite laikraštys ne tik nėra, bet nėra pasakytas nieko į tai net panašaus, o tėra tik panaudota proga žmogaus ir gero žurnalisto suniekinimui. Patariau ir Akiračiams, kuriuos gerbiu ir mėgstu, pasitikrinti kitų primestomis „citatomis“, kad neva tai Ponas Kojelis iš Pietų Californijos įrodinėjo, kad išeivijos liberalai nebuvo atsi- gręžę veidu į Lietuvą, o šlykščiai kolaboravo su okupantai. Tokia klaidą būtina atpausti.

***

RKKV

GENEROLO L. ŽELIGOVSKIO INSCENIZUOTĄ SUKILIMĄ PRISIMENANT

IGNAS MEDZIUKAS

Lietuvių kultūrinio gyvenimo prievartavimas

Spalio mėnuo primena mums gen. L. Želigovskio, Pilsudskiui įsakius, 1920 m. „sukilimą“, kuriuo buvo atplešta nuo Lietuvos Vilnius ir jo srities lietuvių apgyventos žemės. Tuo buvo padaryta didelė žala ne tik beprasmėms žūvam daugeliui jaunų karių iš abiejų pusių, oet ilgus metus pasėta neapykanta tarp lietuvių ir lenkų. Spalio 9 d. lietuvių tauta paskelbė gedulo dieną ir prisiekė Vilniaus neatsisakyti.

Lietuvių kunigų persekiojimas

Lietuviai, likę Lenkijos valdžioje, nors pradžioje užimta Lietuvos dalis buvo pavadinta Litwa Środkowa (Vidurinė Lietuva), labai daug nukentėjo. Ypačingai lenkų prievartavimai buvo nukreipti prieš lietuvių kunigus, kurie stengėsi Dievo žodį perduoti tikintiesiems jų gimtąja kalba ar bandė ieškoti jo srities. Kun. Pranas Raštutis želigovskinių buvo nužudytas Marcinkonyse 1920 m. rugėžio mėn. Kun. Kazimieras Lajauskas, Zibalų klebonas, lenkų sušaudytas 1921 m. Maišiogaloje. Kun. dr. Juozas Bakšys, Merkinės vidurinės mokyklos direktorius, 1924 m. gruodžio mėn. lenkų teroristų persautas, mirė ligoninėje Kaune. Kun. Ambrozijus Jokavaniš 1927 m. kalėjo Lukiškių kalėjime. 1943 m. lenkų partizanų nukankintas, jo lavonas rastas žyruobėje miške, netoli Pabradės.

Daugelis kunigų buvo persekiojami ir uždaryti kalėjimuose. Kun. Pranciškus Bieliaskas 1927 m. buvo kalintas Lukiškių kalėjime. Kun. Leonas Eidimas, Kalesninkų vikaras, 1921 m. išvežtas į Gardino kalėjimą. Kun. Benediktas Verbieckas, Rudiškių klebonas, suimtas ir kalintas Lukiškių kalėjime, kun. Pranciškus Caglys, Kabeilių klebonas, 1920 kalintas Lukiškių kalėjime. Kiti kunigai buvo areštuoti ir ištremti į Nepriklausomą Lietuvą. Tokio likimo susilaukė kan. Juozapas Kukta, vėliau tapęs Kasiadorių vyskupu. Kun. Juozas Ercius, Kazenų klebonas, kalintas ir vėliau ištremtas į N. Lietuvą. 1936 m. į N. Lietuvą ištremtas 1936 m. į N. Lietuvą ištremtas ir abiejų tautybių mokytojai“ (Gimtasis kraštas Nr. 18).

Lietuvių vargai Baltarusijoje

Nijolė Vaišnytė, gimusi ir augusi Baltarusijoje, Varenavos rajone, Ramašonių kaime. Jos tėvas lietuvis buvo užrašytas lenku. Motina, kilusi iš lietuvių,

nutautusių prieš keletą dešimtmečių, užrašyta lenke. Pagal motiną ir vaikai — lenkai. Anksčiau Ramašonys visi kalbėjo lietuviškai, o lenkiškai ar baltarusiškai — tik esant reikalui. Ji sako, kad ramašoniečių vardai, pavardės ir vietovių pavadinimai buvo lietuviški. Dabar dokumentuose pavardės išbrai: vietoje Vaišnyš užrašo „Voišnis“. Visi tėvo giminės kalba sena dzūkų kalba.

Ramašonys gyvena tėvo pusseserė Zofija Vaišnytė. Ji su savo broliu Vincu įrėngė biblioteką - skaityklą. Ja naudojami apylinkės gyventojai. Vėliau knygas buvo įsakytas sugadinti. Vincas daug knygų paslėpė. Karo metu po kaimus bastėsi ginkluotos gaujos. Ne kartą mušė Vincą Vaišnį, kad jis užsirašytų lenku. Kai atsisakydavo, surišė virvėmis leisdavo į šulinį. Bet Vincas atsakė keisti tautybę, praradęs sveikatą, mirė.

Nijolės motina prisimena, kad jos tėvai kalbėdavę tarp savęs lietuviškai. Vaikai lankė rusų ir lenkų mokyklas. Surašinėtojai eže per kaimus ir visus užrašė lenkais. Tėvas Vytautas Vaišnyš - ramašoniškis. Nuo 1925 m. čia veikė lietuviška mokykla. Mokytoju Molis, vėliau - Talačkauskas. 1937 m. mokykla buvo uždaryta. Tarybų valdžios metais buvo įsteigta rusiška mokykla. „Tėvas, norėdamas likti ištikimas gimtajai kalbai ir kultūrai, leido mokyti ir Vilniaus kraštą“ — toliau pasakoja Nijolė Vaišnytė, „mes išvykome į Marijampolės vidurinę mokyklą. Gyvenome mokyklos bendrabutyje, anksti tapome savarankiškos“.

Dabar vyriausioji Nijolės sesuo baigusi Vilniaus universitetą, kita — statybos technikumė architektūrą, Nijolė su broliu dar tebesimoko. Pasakojimą Nijolė baigia taip: „Dabar, vartydamas ir skaitydamas Lietuvos spaudą, tėvo seserys, kaip ir kiti mano gimtinės senieji, net ašara brukia: Nejaugi atgimta Lietuva ir lietuviai?“ (Gimt. kr. Nr. 1, 1989). Lietuva atgimė ir tapo nepriklausoma.

TRIJŲ MOTERŲ NELAIME

Anksti sekmadienio ryte viena keleivė iš Texas valstijos, važiuodama Dan Ryan greitkelio, pritrūko gazolino. Jos automobilis sustojo kelio viduryje. Pravažiuojanti čikagietė Lula L. Bridges sustojo keleivė padėti. Kai abi moterys išlipė, kitas automobilis, vairuojamas neblai-

KĄ MAČIAU, GIRDĖJAU Įspūdžiai iš Lietuvių Bendruomenės Vidurio Vakarų apygardos 40 metų sukaktuvių minėjimo

ZIGMAS GRYBINAS

Pagarbos vertą keturiasdešimt metų darbuotės sukaktį rugsėjo 20 d. LB Vidurio Vakarų apygarda šventė Lietuvių centre, Lemonte.

Po keleto metų „atostogų“ apygardos pirmininku vėl išrinktas Kazys Laukaitis su visa jo vadovaujama valdyba šiai sukaktiai teikė daug dėmesio ir norėjo ją padaryti visų apygardos apylinkių švente. To siekdama, valdyba pakvietė ne tik dirbusius ar tebedirbančius apygardos pareigūnus, bet taip pat apylinkių valdybas ir jų narius.

Sukakties minėjimas pradėtas pamaldomis centro koplyčioje, kurių metu kunigas iš Lietuvos pasakė įdomų pamokslą. Koplyčia buvo pripildyta. Norėjosi tikėti, kad ir minėjime visi dalyvaus. Gaila, daug nubyrejo.

Didžiojoje centro menėje, prie apvalių stalų ėmė rinktis svečiai. Su dideliu susidomėjimu ir paaštrintu įvalgumu stebėjau besirenkančiuosius. Norėjosi palyginti juos su prieš kelis dešimtmečius matytisiais. Nejučiomis savo mintyse ėmiau parafrazuoti „Anykščių šilė!“... Paausiai pražilė, pakaušiai praplėkė, jaunystės žalumė ne daug bėpalikė... Galėjai būt tikras, kad nemažas čia susirinkusių procentas visus tuos keturiasdešimt veikimo metų buvo užsidėjęs tą bendruomeninio darbo „plėškė“. Tiesa, buvo ir jaunesniųjų. Miela persimesti su jais vienu kitu sakiniu, o dar mieliau pajusti jų neslepiamą įkarštį lietuviškai veiklai. Taip ir tvykstelėjo minty sena išmintis, kad ten, kur yra jaunų, darbiškių, tikinčių savo tauta žmonių, lietuviškas pulsas bus jaučiamas, jo net nieškant. Gali tikėti, kad šie jaunieji kada nors šves gal net aštuoniasdešimtą apygardos veikimo sukaktį. To jiems nuosirdžiausiai ir linkime.

Po pietų oficialiajame minėjimo dalyje, apžvelgdama Vidurio Vakarų apygardos veiklos ir vadovybių istoriją, lakoniškai perdavė pirmininkas Laukaitis. Jo besiklausant, galima buvo lengvai pajusti, kad ištętos

vios Deborah D. Thomas, genė ir stovintis mašinai. Tereji samariečiai buvo vietoje užmušta, o moteris iš Texas sunkiai sužeista. Vairuotoja per daug sužeista nebuvo, bet jai bus keliami byla už daugybę ankstesnių nusikaltimų vairuojant ir už vairavimą neblaiviam stovyje.

Taip, mūsų skulptoriai buvo turtingi žmonės. Daugiausia jie gaudavo už Lenino skulptūras. Netgi sunkiai nulipdoma Karlo Markso barzdą nekainavo taip brangiai, kaip „didžiojo vado“ atvaizdas. Paminklas Iljiciumi stovėjo beveik kiekviename mieste. Tokio paminklo atidarymo proga susirinkdavo nemažai suvarytų ir savo noru atėjusių žmonių. Patyręs skulptorius galėjo nulipdyti Lenina užrištomis akimis. Nors pasitaikydavo ir kurioziškų situacijų. Viename Lietuvos mieste, netoli partijos komiteto turėjo atidengti paminklą Leninui. Oratoriai demonstravo savo iškalbą. Ir štai ilgai laukta minutė. Nutraukus nuo paminklo apvalkalą, prieš žmones iškilo Lenino figūra. Tikras turistai, balsuojantis šalia kelio! Dešinioji ranka rodė kelią į šviesų rytojų, kairiąją jis buvo priglaudęs prie palto kišenės. Staiga muzika nutilo, kažkas nusikvatojo. Po minutės kvatojo visa minia. Tik vienam žmogui nebuvo juokinga — skulptoriui. Kas gi nutiko?

Nelaimingasis nulipdė dvi kepure... Viena buvo sudužusi proletarijate vadui ant galvos, kita — suspausta kumštarije. Miesto valdžia operatyviai pasirūpino uždengti brokuotą paminklą, Rytojaus dieną paminklas buvo vėl atidengtas, nereikalinga kepurė nuimta...

(Bus daugiau)

GYVENIMO KARUSELĖ

JAUNIUS KUNDROTAS

Apsakymai

10

Turiu atvirai prisipažinti, tuos batelius aš pavogiau...

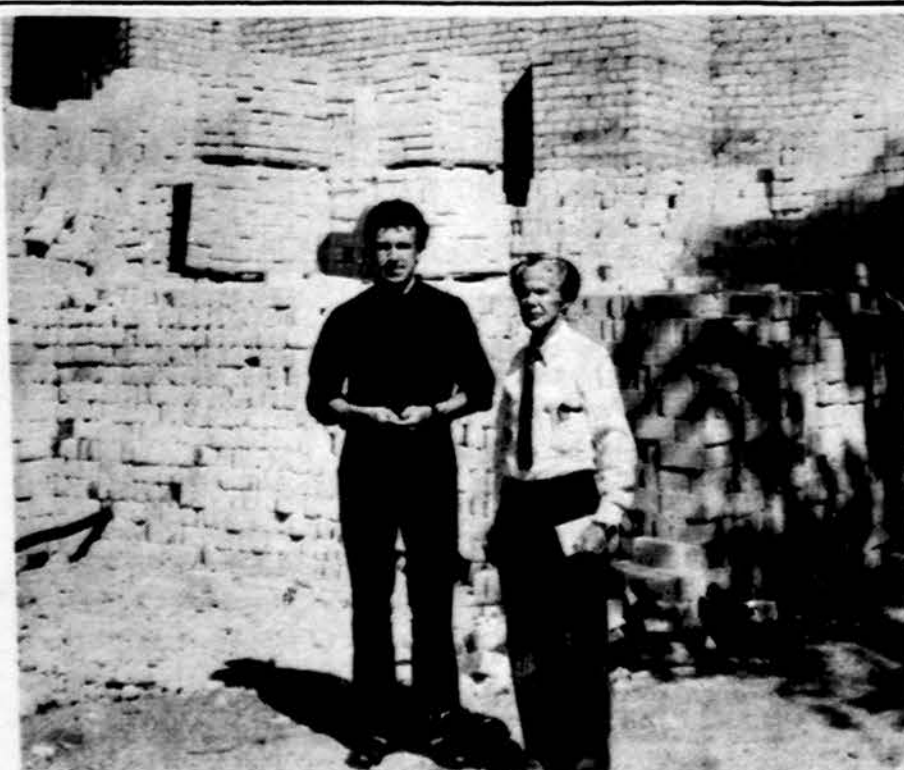
Neseniai vienas mano pažįstamas pabuvojo JAV. Lietuvių emigrantai jo ir klausia:

— Kas gi gerai girdėti mūsų Lietuvėlėje? Atsakymas buvo trumpas:

— Vagis...

Tikra tiesa... vagis. Ir kiekvienais metais vis daugiau. Iš mėsos kombinato dingsta mėselė, iš tekstilės fabriko — verpalai. Žodžiu, tempia viską: gipsą, polietilena, elektros bei radijo lemputes, stiklus. Palaipsniui šios vagystės igauna metafizinį pobūdį. Aš turiu omenyje labai keistas vagystes, be kokios rimtos priežasties. Taip gali atsitikti tik čia...

Aš pažinojau taktišką, išsilavinusį, gerą žmogų, kuris iš savo darbovietės nugvelbė pilną kibirą cemento skiedinio. Netoli namų jis, aišku, susigriebė, tačiau jau buvo vėlu. Suakmenėjusį cementą grobikui teko išmesti.

Dr. Š. ir su tėvu prie statomos Vilkaviškio katedros.

Bostono Aukšt. lietuvininkų mokyklos 1992 m. abiturientai laukia diplomų įteikimo. Iš k. — Jonas Zikas, Moacir de sa Pereira ir Darius Lalas. Nuotr. Liūdos Senūtienės

BOSTONO ŽINIOS

PADEKA UŽ ATSIŪSTAS KNYGAS

Antanas Mažiulis iš So. Bostono rugšėjo pradžioje gavo gražius padėkos laiškus iš Kauno Kunigų seminarijos ir Klaipėdos universiteto bibliotekų vedėjų. Šioms bibliotekoms A. Mažiulis padovanojo arti 500 įvairių vertingų leidinių, kuriais naudosis ne tik tai dėstytojai ir studentai, bet ir visi besidomintys skaitytojai.

SĖKMINGAI PRAVESTI LAIMĖJIMAI „LIETUVOS VAIKŲ GLOBAI“

Kun. Albertas Abračinskas, pensijoj gyvenantis Nukryžiuotojo Jėzaus seselių vienuolyno kapeliono namuose Brocktone, siekdamas padėti Bostone veikiančiai „Lietuvos Vaikų globos“ organizacijai, šių metų pradžioje pasiūlė praveisti piniginius laimėjimus. Paskatintas veiklios „Globos“ narės, Nukryžiuotojo Jėzaus ses. Elenos Ivanas, kun. A. Abračinskas nutarė tokiu būdu prisidėti prie organizacijos vedamo labdaros darbo. Jo darbštumo ir dosnumo dėka buvo išspausdinti 1 dol. vertės laimėjimų bilietai ir išplatinti Naujosios Anglijos lietuvių parapijose. Vienas iš pagrindinių „Globos“ projektų davė šiam projektui pavadinimą: „Kūdikų maisto programa Lietuvoje“. Laimėjų traukimas rugšėjo 8 d. 7 val. p.p. vyko Nukryžiuotojo Jėzaus vienuolyno salėje, Brocktone. Laikė Mišiu kun. A. Abračinskas pasakė turiningą pamokslą, įvertindamas Lietuvos vaikams dirbančių moterų labdarą darba. Laimėtojai tapo: 1-a premija 500 dol. — Philip Graziade iš Nashua, MA, 2-a — 250 dol. — Marlon Songalo iš Lawrence, MA, kuri pusę sumos ten pat paaukojo „Global“; 3-a — 150 dol. — E. Jerackas iš Methuen, MA ir 4-a — 100 dol. — Pat White iš E. Bridgewater, MA. Nuostabiausia tai, kad laimėjimų projektas sutelkė „Global“ arti 20.000 dol. Kilni kun. A. Abračinsko idėja ir sumaniai praveisti laimėjimai, kuriems jis paaukojo arti 3.000 dol. suteikė svarų indelį j. „Globos“ pajamas. Šie pinigai padės įgyvendinti ne vieną pagalbos projektą Lietuvos vaikams.

V. KERNAGIO KONCERTAS

Vytauto Kernagio koncertas rugšėjo 26 d. vyko So. Bostono Lietuvių Pilies klubo. Populiarus Lietuvos estrados dainininkas atliko savo kūrybos dainas, pritarė gitarai. Bostoniečiai turėjo progą arčiau susipažinti su V. Kernagiu, pasiklausyti jo dainų bei smagiai praleisti vakarą.

RENGINIAI

Spalio 25 d., sekmadienį 3 val. p.p. Cardinal Spellman High School patalpose, 738 Court Street, Brockton, MA, vyks kunigų koncertas — „Singing Priests in Concert“, kuriuo siekiama paremti Lietuvos Vaikų globos ruošiamą dr. M. Dunn ir grupės veido chirurgijos specialistų kelionę į Lietuvą. Įėjimas 7 dol. Bilietus galima užsisakyti pas Mary Fahy, tel. (617) 857-1288, Doris Pralick — (508) 583-8872 arba Ann Statkus — (617) 763-5497. Prašoma paaukoti maisto išsiuntimui Lietuvos našlaičiams.

DR. DUNN IR GRUPĖS SPECIALIŲ PASIRUOŠIMAI KELIONEI Į LIETUVĄ

Dr. Martin J. Dunn, veido ir gerklės chirurgas iš Milton Hospital, MA, rugpjūčio viduryje lankėsi Lietuvoje, kur Kauno akademine klinikoje konsultavo vaikus su veido defektais

KAIP APSINUODIJO SOVIETŲ SĄJUNGA

J. DUNČIA

Sovietų Sąjungoje niekada nebuvo maisto pertekliaus. Prieš dvidešimt metų jų mokslininkai surado cheminį procesą gaminti gyvuliams pašarą iš alyvos valymo liekanų. Naujasis pašaras arba dirbtinis proteinas iškelė į padanges išradėjų vardus, ir jie buvo gausiai apdovanoti, nes kiaušės, penimos dirbtiniu pašaru, augo ir riebojo kaip grybai po lietaus.

Valery A. Bykov, dirbtinio pašaro fabriko direktorius Kirishi mieste (netoli nuo Sankt Peterburg), buvo Kremliaus labai įvertintas ir paskirtas medicinos industrijos ministru.

Tuoju spaudoje pasirodė perspėjimų, raginančių ištirti dirbtiniu pašaru šeriamą kiaušinių mėšą, nes patirta, kad imonė, gaminti dirbtinį pašarą, neturėjo jokių filtravimo įrengimų. Niekas į perspėjimus nekreipė dėmesio.

Vėliau pasirodė, kad gyvuliai, šeriami dirbtiniu proteinu, turėjo didelius kiekius vėžį sukkeliančių medžiagų. Be to, imonė, gaminti dirbtinį pašarą, išleisdavo į orą visai nefiltruotus garus, ir dėl tos priežasties Kirishi mieste ir jo apylinkėse labai pakilo astma ir plaučių vėžiu sergančių žmonių skaičius.

Užnuodytas oras, užteršti vandens, išsekinta žemė ir nuodais apkrauti žmonės yra komunizmo liūdnas palikimas. Ji paliko 74 metus valdę ir jokios moralinės atsakomybės neturėję visokiais tarybiniai draugai ir draugeliai. Rusų ekologas teigia, kad teoretiškai kas septynis Rusijos miestai yra smarkiai apnuodytas ir pavojinga juose gyventi.

Šiuo metu Rusijoje vyksta smarkus judėjimas prieš buvusios partijos pareigūnus, reikalaujant juos nubauti už melagingus pažadus. Nuo Stalino laikų iki Juri Andropovo gerai atlyginamas partijos elitas įkyriai liaupsino apie komunistų partijos tėvišką globą ir geriausią pasaulyje sovietų liaudies sveikatos stovį.

Dabartiniai Rusijos prokurorai ras labai daug svarbios kaltinamosios medžiagos ką tik pasirodžiusioje knygoje: Ecocide in U.S.S.R. (Ecocide: žalojimas

aplinkos, vartojant nuodus). Joje surinkta medžiaga atidengia Sovietų valdžios didžiulį nusikaltimą, nuodijant gamtą ir jos gyventojus. Knygoje, tarp daugelio kitų nusikaltimų, rašoma, kaip Aralo jūra buvo visai išsekinta, įrengiant neprotinę apylinkės žemių drekinimą. Centrinės Azijos plokščiame po žemės vanduo ir upės yra smarkiai užnuodytos nuodais, kuriais naikinamos piktyzės didžiuliuose medvilnės laukuose. Tų vietovių gyventojų amžiaus ilgumas labai sutrumpėjo ir prilygsta dabar atsilikusiom Afrikos tautelėms.

Knygos autoriai mano, kad buvusių tarybinių respublikų gamta taip baisiai apsteršta, kad abejojama, ar bus galima atstatyti į normalią padėtį.

Gamtos apsteršimo šaknis glūdi tame, kad sveikos aplinkos reikalai niekad neturėjo didesnės reikšmės Sovietų katekizme. Ten nebuvo planuojami ar nagrinėjami klausimai apie apsteršto oro, vandens ir žemių valymą. Pripuolami duomenys apie gamtos taršą buvo slepiami nuo viešumos.

Didžioji gamtos valymo problema yra finansinis brangumas. Naujoms respublikoms vien vandens apvalymui reikėtų per eilę metų sunaudoti visas metines pajamas. Jungtinės Amerikos Valstybės išleido apie 24 milijonus dolerių kas metai per paskutinius 15 metų, kol pasiekė patenkinamo dabartinio švaros lygio. Kada industrinė produkcija smarkiai menkėja ir pajamos valstybei mažėja, sunku bekalbėti apie aplinkos švarinimo reikalus.

Dabartinio Ukrainos gamtos apsaugos ministerio žodžiais: „Tik turtingos valstybės gali kalbėti ir vykdyti aplinkos švarinimą“. Dniestro upė, kuri yra pagrindinis geriamo vandens šaltinis 2.6 milijono Odesos

miesto gyventojams, yra labai užnuodyta dirbtinių trąšų nuobėgomis nuo didžiųjų Ukrainos valstybinių ūkių.

Didelės kliūtys vykdyti švarinimo darbus yra atsilikęs ir netvarkingas sovietiško pramonės bendradarbiavimas ir visiškai neturėjimas atsarginių imonių senosiomis pakeisti. Neseniai mėginimas uždaryti dėl taršos kai kurias chemines imones baigėsi tuo, kad iš karto visame krašte pritrūko reikalingų vaistų. Panašiai atsitiks, kai reikės uždaryti blogai suprojektuotas atomines jėgaines. Jų skaičius yra nemažas. Didžiuliai apyventi plotai liks be elektros šviesos, o industrija be elektros energijos turės merdėti.

Didžiulės gamtos taršos, įvykdytos Kazakstane, Ukrainoje, Baltarusijoje, Lietuvoje, Latvijoje ir kitose Rusijos vietovėse, priverčia buvusius tarybinius piliečius gerai pamąstyti, kad gamta nėra žmonijos tarnaitė. Gamta tarnauja žmonijai, kai žmonės ją gerbia, prižiūri ir nedaro jai žalos.

Lietuviai nuo seno brangino savo laukus, miškus, ežerus ir upes. Jie saugojo savo aplinką, puoselė ją ir pagarbiai su ja elgėsi.

Šeštadali pasaulio žemyno ir šimtus milijonų žmonių apnuodijo komunistinė sistema. Kaip atitaisyti šią žmonėms ir gamtai padarytą žalą? Žinovų nuomone, tai labai sunkus, ilgas, daug išlaidų ir nuovokos reikalaujantis kelias.

SUGADINO TILTĄ

Prekinis laivas, plaukęs Chicagos upe į Michigan ežerą, šeštadienį ties 92 ir Ewing gatve atsimušė į tiltą, kuris tuo metu buvo pakeistas, kad laivas galėtų praplaukti. Tiltas gerokai apgadintas ir turės būti taisomas ilgesnį laiką. Kad palengvintų automobilių spūstį, atidarytas dar nebaigtas perstatyti 95-tos gatvės tiltas. Darbininkai dirbo visą sekmadienį iki vėlumos, kad suspėtų atlikti būtiniausius darbus ir galėtų tą tiltą atidaryti.

NEW JERSEY, NEW YORK — „Lietuvos Atsiminimai“, sekmadieniais nuo 2 iki 3 v. p.p. iš Seton Hall Universiteto stoties, 89.5 FM banga. „Music of Lithuania“ programos vedamos anglų kalba, iš tos pačios stoties, taip pat sekmadieniais girdimos nuo 1 iki 2 v. p.p. Dr. J. J. Stukas — direktorius, 234 Sunlit Dr., Watchung, N. J. 07060. Tel. 908-753-5636

NAUJOS PATRAUKLIOS KAINOS NAUJAS PATOGUS PATARNAVIMAS

BALTIA EXPRESS CO LTD
MEMBER OF AMBER GROUP PRES. VIDMANTAS RAPSYS

PRANEŠA: SENIAUSIA LIETUVIŠKA TRANSPORTO KOMPANIJA AMBER GROUP ŠVENČIA 15 METŲ JUBILIEJŲ

SUTEIKIA: PASIRINKIMO GALIMYBĘ

LAIVU \$0.65-0.75/sv 45-60 D.D	LĖKTUVU-LAIVU \$1.40-1.50/sv. 30 D.D.	LĖKTUVU \$3.00/sv 10-15 D.D.
---	--	---

PRISTATYMO LAIKAS GARANTUOTAS

- TIK PAS MUS IR NIEKUR KITUR GALITE PASIRINKTI SIUNTIMO BŪDĄ
- DABAR PATS GERIAUSIAS LAIKAS KALĖDINIAMS SIUNTINIAMS. PRIMENAME, KAD BALTIA EXPRESS VIENINTELĖ KOMPANIJA LAIKU PRISTAČIUSI KALĖDINIUS SIUNTINIUS PERNAI. APGAILĖSTAUJAME, KAD KITIEMS TAI NEPAVYKO.

MES NEŽADAME PIGIAUSIŲ KAINŲ MES GARANTUOJAME GERIAUSIĄ PATARNAVIMĄ

SKAMBINKITE NEMOKAMAI
1-800-SPARNAI (1-800-772-7624)
ATVEŽKITE SIUNTINIUS ARBA SIŪSKITE UPS
3782 W. 79TH STREET, CHICAGO, IL 60652

LAIVO KONTEINERIS—SPALIO 16 D.

INTERNATIONAL TRAVEL CONSULTANTS

Organizuojame grupines ir individualias keliones į Lietuvą ir visus kitus pasaulio kraštus žemiausiomis kainomis.

CARGO — siunčiame oro linija

„ZAIBAS“ — virš 10 skirtingų paketų pasirinkimas su garantuotu pristatymu į namus Lietuvoje per 10 darbo dienų.

5625 South 79th Avenue
Hickory Hill, Illinois 60457
Telefonas (708) 430-7272

223 Kalvarijų gatvė
Vilnius, Lietuva
Telefonas 350-115 ir 778-392

CLASSIFIED GUIDE

REAL ESTATE

REAL ESTATE

GREIT PARDUODA

RE/MAX REALTORS
(312) 596-5959
(708) 425-7161

RIMAS L. STANKUS

- Perkant ar Parduodant
- Greitas ir Sažiningas Patarnavimas
- MLS kompiuterių ir FAX pagalba
- Nuosavybii įkainavimas **veitui**
- Perkame ir Parduodame Namus,
- Apartmentus ir Žemę.
- Pensininkams Nuolaida.

BELL-BACE REALTORS
J. BACEVICIUS
6529 S. Kedzie Ave.,
Chicago, IL 60629
(312) 778-2233

INCOME TAX — INSURANCE

- Namų pirkimas ir pardavimas
- MLS kompiuterių ir FAX pagalba
- Veltui namų įvertinimas
- Greitas ir sažiningas patarnavimas
- Visi agentai kalba **lietuviškai**
- Nuolaida pensininkams

REALMART, INC.
6602 S. Pulaski,
Chicago, IL 60629
312-585-6100

BALYS BUDRAITIS

Asmeniškai patarnauja įvairių nuosavybių pirkime bei pardavime, mieste ir priemiestiuose. Suinteresuoti skambinkite BUDRAITISUI
Bus. 312-585-6100, res. 312-778-3971

MISCELLANEOUS

A VILIMAS MOVING

Tel. 376-1882 ar 376-5996

10%—20%—30% pigiau mokėsit už apdraudą nuo ugnies ir automobilio įsasmus.

FRANK ZAPOLIS
3200 1/2 West 95th Stret
Tel. — (708) 424-8654
(312) 581-8654

ELEKTROS ĮVEDIMAI — PATAISYMAI:
Turis Chicagos miesto leidimą. Dirbu ir užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sažiningai.
312-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

T A I S O M E
SKALBIMO IR DŽIOVINIMO MAŠINAS IR ŠALDYTUUVUS
Kreiptis į Hermis Deckys
Tel. 585-4624. Nuo 8 ryto iki 6 v. v.
Kalbėti lietuviškai

NAMŲ APŠILDYMAS
Išvalau ir taisy pečius ir kranus
A. Banyš
Tel. 708-447-8806

FOR RENT

IŠNUOMOJAMAS
3 1/2 kamb. modernus butas pirmame aukšte, Marquette Pk. apyl. Su šiluma, oro vėsinimu; moderni virykla, šaldytuvas, skalbykla su mašinomis. Suaugusiems.

Tel. 708-361-5594

Išnuomojamas butas: 5 dideli kamb. 2 mieg. su šiluma ir karštu vandeniu. Suaugusiems arba pensininkams. Be gyvuliukų.
Kreiptis: 312-737-1097

IEŠKO

Reikalingas aukštos kvalifikacijos mūrinnikas. Pageidautina su minimum 5 metų amerikietiško darbo patyrimu. **Beeper No. (708) 626-2206** (bus atskambinta per 5 min.)

„ATLAIKAI — Lithuanian Pilgrimages“ — Loyolos Universiteto leidyklos išleista Romo Požerskio fotografijų knyga apie atliaudis ok. Lietuvoje. Knygai įžangas parašė Mykolas Drunga, Česlovas Grincevičius, Laima Skeivienė ir Algimantas Kezys. Išleista dviem kalbom — angliškai ir lietuviškai. Verta turėti sau ir padovanoti kitam, ypač svetintaučiui. Gaunama „Drauge“, kaina su persiuntimu 27 dol. Illinois gyventojai dar pridėda 2 dol. valstijos mokesčio. Užsakymus siųsti:
DRAUGAS 4545 W. 63rd St. Chicago, IL 60629

VIENA KNYGA — VIENAS DOLERIS ŠIAS KNYGAS GALIMA GAUTI „DRAUGE“

- DON KAMILIAUS MAŽASIS PASAULIS. G. Guarechi. 324 psl.
- OŠIANČIOS PUŠYS, novelės. D. Mošinskienė. 177 psl.
- AMŽINI ŠEŠĖLIAI, novelės. A. Vilainis. 173 psl.
- AIDAS TARP DANGORAIZIŲ, romanas. O. Nendrė. 365 psl.
- MANO LAIMĖS IR NELAIMĖS AMERIKOJE, poezija. Juozas Ratkus. 231 psl.
- VYTAUTAS THE GREAT. Dr. J. Končius. 211 psl.
- NEGĖSTANTI ŠVIESA, Marijonų veikla Amerikoje. Pranas Garšva. 351 psl.
- PIRMASIS RŪPESTIS, novelės. J. Jankus. 213 psl.
- LIKIMO ŽAISMAS, romanas. H. Lukoševičius. 231 psl.
- POPIEŽIAUS CELESTINO VI LAIŠKAI ŽMONĖMS. Giovanni Papini. 216 psl.
- VIENOS AISTROS ISTORIJA, romanas. M. De Unamuno 159 psl.
- PSALMYNAS. Dr. J. Skvireckas. 223 psl.
- LAIPTAI Į TOLUMAS, romanas. L. Zeikus. 241 psl.
- LIETUVIŲ APYSAKOS. H. Sudermann. 132 psl.
- BENAMIAI, atsiminimai. Mikėlonis. 213 psl.
- PIRMASIS STEBUKLAS, novelės. Azorin. 197 psl.
- SLĖPININGOS NOVELĖS. R. L. Stevenson. 245 psl.
- UŽ SPYGLIUOTŲ VIELŲ, atsiminimai. A. Gerydas. 221 psl.
- PO DAMOKLO KARDU, romanas. A. Kairys. 219 psl.
- VIDUNAKČIO VARGONAI, novelės. C. Grincevičius. 131 psl.

Pastaba. Užsakant knygas per paštą, pinigų nesiųsti. Užsimokėsite gavę sąskaitą, kurioje bus pridėta ir persiuntimo išlaidos.

Prunskių šeima prieš tėvų išvežant į Sibiją. Iš kairės sėdi: kun. J. Prunskis, tėvai Ona ir Juozapas Prunskiai; stovi: Vladas, Anelė, Onytė ir Jonas.

PENKIASDEŠIMT METŲ NUO J. PRUNSKIO MIRTIES

Didelės šeimos tėvas Sibire
nukankintas

Iš Žvilbučių vienkiamio, Utenos apskr. 1941 m. birželio 13 d. okupantai išvežė į Sibiją tėvelius, tai yra Juozapą Prunskį ir jo žmoną Oną Gineitytę. Kartu išvežė tėvelio brolių kun. Petrą Prunskį ir jo sesučių Oną Prunskytę.

Tėvelis buvo ūkininkas, gerai mokėjo rusų ir lenkų kalbas. Prisiskaitęs veterinariškų knygų, jis buvo tapęs lyg tokiu veterinarijos felčeriu, kuris buvo žinomas ir plačiai patarnavo tada nesant apylinkėje veterinarijos. Namuose turėjo savo vaistinėle. Daug žinių gavo dar iš savo tėvelio.

Gyvenime tėvai turėjo daug sunkių dienų. Pasakojo, kaip, besibaigiant pirmajam pasauliniam karui, bolševikai liepė, viską palikus, išsikraustyti iš jų Žvilbučių ūkio. Tada mažas sūnelis Jonukas sunkiai sirgo skarlatina. Mama pasakojo, kaip verkdama maldavo, kad leistų namuose pagyventi nors keletą dienų, kol vaikelis truputį pagerės. Išakymas buvo pakartotas, kad apleistų namus per tris valandas. Susikrovė vaikus į vežimą, viską paliko, tik leido paimti vieną arklių ir vieną karvę. Taip ir pasitraukė iš ūkio. Laikiniai apsisosto pas giminaičius.

Karo audros praėjus, jie sugrįžo į visai nuniokotą ūkį. Čia atstatyti daug padėjo tėvelio brolis kun. Petras Prunskis. Jis buvo klebonas Vilniaus krašte, didelis patriotas, uolus Vilniaus krašto lietuvių gynėjas. Kada buvo primicija jo brolio sūnaus kun. Juozo Prunskio, jam buvo leista išvažiuoti į Lietuvą, su sąlyga, jeigu jis nebegrįžtų atgal. Taip ir nedalyvavo.

Rusams okupavus Vilniaus kraštą 1939 m., tėvelio brolis kun. Petras Prunskis su savo sesute Ona persikėlė gyventi pas savo brolio Juozo Prunskio šeimą į Žvilbučius.

Kokios buvo laimingos ir gražios gyvenimo dienos. Bet staiga apgaubia baisus liūdesys. 1941 m. birželio 13 d. bolševikai išvežė iš Žvilbučių ūkio tėvelį ir mamą, tai yra Juozapą Prunskį ir gimines. Pasakojo, kaip mama, išeidama iš namų, atsiveikindama apkabino sodyboje esantį kryžių ir apalpo. Atsigavusi klausė, kur yra mano vaikeliai. Žiauriu balsu buvo jai atsakyta, kad vaikeliai atsiras ten, kur ir tu, ir liepė lipėti į sunkvežimį. Važiuodami sustojo prie Daugailių bažnyčios, paėmė nuo altoriaus dėdę

kun. Petrą Prunskį ir tetą Oną ir visus išvežė mirčiai į Sibiją. Tėvelis buvo nuvežtas į Rešiotus, darbo vergų stovyklą. Mama, dėdė kun. Petras Prunskis ir jo sesutė teta Ona buvo nugabenti į Barnaulą. Jau tėveliui mirus, per kitus žmones mama gavo tėvelio ranka parašytą laiškėlį: „Esu basas – pavogti mano batai ir neturiu kuo apsivilkti, paimtas mano paltas. Sudiev, jau mes daugiau nepasimatysim“.

Ir baigė tėvelis savo sunkias gyvenimo dienas darbo stovykloje Rešiotų ir išsisi amžino įšalo žemėj. Mirė 1942 m. spalio 14 d., sulaukęs 68 m. amžiaus. Šiais metais sueina 50 metų nuo tėvelio mirties. Dieve, būk jam gailėstingas, jis tiek daug iškentėjo.

Sibire mama nusipirko iš vienos lenkės Dievo Motinos paveikslą, prie kurio lietuviai meldavosi ir verkdamo. Tą paveikslą atvežė važiuodama į Ameriką. Sibire greitai, mamos slaugomi, mirė dėdė kun. Petras Prunskis ir jo sesutė teta Ona. Ir koks buvo baisus skausmas sugrįžus į tėviškę, staiga netekus abiejų, taip mylimų tėvų ir mielių giminių. Rodos, ir saulė aptemdytai švietė ir nebesimatė klomboje prieš namą žydinčių gėlių. Neapsakomas liūdesys ir ašaros riedėjo skruostais.

Tėvai stengėsi visus vaikus leisti į mokslą.

Vyriausias sūnus prel. Juozas Prunskis, tada dienraščio XX amžiaus redaktorius, 1940 m. komunistams okupavus Lietuvą, vyskupo patarimu, pasitraukė iš Lietuvos ir apsigyveno Amerikoje – Chicagoje.

Duktė Anelė (mirė sunkvežimio užgauta) buvo baigusi įvairias kulinarijos mokyklas ir Kaune ketverių metų aukštesniąją dailės darbų mokyklą. Tėvelius išvežus į Sibiją, sugrįžo gyventi į tėviškę Žvilbučių ūkį.

Sūnus Vladas (miręs) buvo tik ką baigęs medicinos mokslus ir tuojau pradėjo gydytojo praktiką Utenoje.

Sūnus Jonas (miręs) buvo baigęs Gruzdujų veterinarijos mokyklą ir dirbo Antalieptėje 3 km nuo tėviškės. Jo žmona Vanda mokytoja. Amerikoje Jonas baigė chemijos mokslus Rooseveltto univ. Tėvelius išvežus į Sibiją, jie abu persikėlė gyventi į tėvų ūkį Žvilbučius.

Brolis Vladas tada buvo jaunas, nevedęs gydytojas, jis paskatino savo seserį Onytę studijuoti ir pasiūlė finansinę paramą. Ji prisiminė tėvelio, nuo vaikystės dienų pakartotinai sakytus žodžius: „Onyte, gerai būtų, kad tu mokytumeis dantiste. Lietuva tokia maža, kas nori, tas ją paima, o kai baigsi tą mokslą, niekad neprazūsi“. Ji tą patį rudenį stojo į Vyt. Did. universitetą Kaune, studijavo odontologiją, užbaigė Vokietijoje. Atvykus į Ameriką pakartojė odontologijos kursą, baigdamas Illinois universitetą, ir ilgus metus vertėsi dantų gyd. praktika Chicagoje.

Mama Ona Gineitytė-Prunskienė, Stalinui mirus, grįžo iš Sibiro į okupuotą Lietuvą, slapstėsi ir gyveno didelėje baimėje. Sūnaus prel. Juozo Prunskio rūpesčiu, kada Chruščiovas lankėsi Amerikoje, jis įstengė priėti prie jo ir paprašyti, kad išleistų motiną atvykti pas savo vaikus į Chicago. Gavus leidimą, mama 1960 m. atvažiavo į Chicago ir gyveno 24 metus savo dukros dr. Onos ir žento dr. Albino Garūnų šeimoje. Čia gyveno ir kita jos duklė Anelė. Mama mirė 1984 m. sulaukusi 96 m. amžiaus.

Kai 1942 m. sūnus kunigas sužinojo išvežto į Sibiją tėvelio adresą, pasiuntė jam piniginę paramą, bet grįžo su pažymėjimu, kad adresatas miręs.

Gyvieji jo vaikai prel. Juozas Prunskis ir dr. Ona Garūnienė, jo atminimą gerbdami, kard. V. Sladkevičiui pasiuntė auką gausenėms misijoms už kankinio sielą ir Lietuvos kunigams bei auka stipriai parėmė steigiamą katalikų televizijos studiją Kaune ir katalikų informacijos tarnybą.

Tremtinio namuose Žvilbučiuose okupantai apgyvendino ruso, kolchozo traktoristo šeimą, o kitą dalį namo paskyrė nakvynei ir kolchozo darbu atvežtiems žmonėms.

Su meile ir liūdesiu pasilikę vaikai sūnus prel. Juozas Prunskis ir duklė dr. Ona Prunskytė-Garūnienė.

Nesugriaunamas pasitikėjimas ir tvirtas tikėjimas yra kuriančios jėgos, o nepasitikėjimas ir svyravimas veikia tiesiog griauančiai.

O. S. Marden

Providence, R.I.

A.A. MATAS KAIRYS

Vasarai baigiantis, rugsėjo 18 d. Providence LB apylinkė neteko vieno iš jauniausių savo narių. Įamžinąjį gyvenimą išėjo Matas Kairys. Ilga, skaudžių operacijų lydimą, širdies liga išsėmė jo jėgas, tačiau tų operacijų skaudumas bei varginantys tyrimai neišsėmė jo kantrybės. Viską priėmė ramiai, taikiai. Ne vien ligoje, bet ir visame jo gyvenime stipriai pasireiškė jo vidinės taikos bruožai. Kiekvienam jis buvo malonus, niekada neatsakydavo, dažniausiai pats pasiūlydavo savo pagalbą kitiems. Bendrą darbą dirbant susitvenkusią įtampą sugėdavo išblaškyti žodžiu, veiksma, šypsena. Dabar, kai žvelgi į praejusias dienas, jausite pajuntą, kaip uoliai Matas pildė didįjį Viešpaties įsakymą – „Mylėk savo artimą kaip pats save“.

Prisimena jo pasakojimas, kad jis nuo mažų dienų grėžėsi lietuviybėn – „aš vienintelis iš šeimos norėjau būti lietuviu“. Dėdės Antano J. Mažeikos paskatintas, apsisprendė tapti Lietuvos Vyčių nariu. Čia sutiko savo gyvenimo draugę Aldoną Baužinskaitę, kelias lietuviybėn plėtėjo. Išobulėjo lietuvių kalbos žinojimas bei Lietuvos pažinimas. 1955 m. įsijungė į LB veiklą, ėjo Providence apylinkės išdinko pareigas. Priklausė Amerikos Lietuvių Pašalpiniam klubui ir kurį laiką ėjo šio klubo prezidento pareigas. Taip pat priklausė American Legion.

Užaugino du sūnus – Andrių, Juozą ir dukrelę Danutę. Rūpinosi ne tik jų gerove, profesiniu paruošimu, bet ir lietuviybės pasėliu jų širdyse.

Matas ne tik kitus džiugino savo švelniu elgesiu, bet ir pats mokojo džiaugtis – pilnai džiaugtis gyvenimu. Visad miela sutikti ar stebėti gerai nusiteikusių, besidžiaugiančių, malonumų įvertinančių žmogų.

Gausiai lankėsi žmonės atsišveikinti Matą šermenyse, laidotuvsė. Kunigai V. Cukuras ir klebonas A. Klimanskis koncebravo šv. Mišias, atliko laidotuvių apeigas. Jie abu įvertino Mato ištikimybę Bažnyčiai, tėvų žemei Lietuvai ir gimtajam

Amerikos kraštui. Šeimos pageidavimu Mato prisiminimui draugai bei pažįstami vietoj gėlių – aukojo šv. Kazimiero Lietuvių bažnyčiai. Šeimos pakviesti laidotuvių dalyviai važiavo Lietuvių klubo patalpose.

Pasigėsimė Taves, Matai! Tavo šviesus atminimas nuškaidrins mūsų likusius žingsnius. Ilsekis, mūsų mielas Matai, Viešpaties globoje.

K. Valiūškinė

MŪSŲ KOLONIJOSE

Putnam, Conn.

VĒLINĖS IR ŠASKRYDIS

Lapkričio 1 d. Nekalto Prasi-dėjimo Marijos vienuolyne Putname rinksis šio vienuolyno rėmėjai kartu su seserimis paminėti Vėlinių dieną ir pažvelgti į savo ryšius su vienuolynu, į praėjusių metų darbą ir naujas galimybes pagal savo išgales padėti seselemis jų apaštalavimo ir lietuviybės puoselėjimo darbuose. Šių darbų seselemis kasdien gausėja, kai religinio atgimimo svara Lietuvoje darosi vis ryškesnė ir kai ten vis daugiau laukiama paramos amžinųjų principų šviesai skleisti. Čia Putnamo seselių pagalba labai didelė. Jos talkina Caritui, dirba su Lietuvos ateitininkais, kurių vaidmuo jaunimo evangelizacijoje labai reikšmingas. Jos taip pat tiesiogiai įsijungia į Lietuvos vykdantį katechizaciją ir evangelizaciją, dalyvauja savo kongregacijos atkūrimo veikloje. Jų rūpesčiu ir tarpininkavimu Lietuvos katechetai atvyksta į Ameriką susipažinti su katechizavimo darbais šiame krašte ir net ilgesnį laiką studijuoti čia teologiją.

Žinoma, rėmėjai tik netiesioginiai gali paremti šiuos seselių apaštalavimo darbus. Kuriant šiai veiklai tinkamą aplinką, tenka atlikti daug paprastų kasdienių darbų. Seselemis patioms tenka rūpintis ne tik evangelizacija, bet ir tokiomis smulkintais, kaip čia atvykstančių katechetų ir kitų svečių pamai-

DRAUGAS, trečiadienis, 1992 m. spalio mėn. 7 d.

5

tinimu ir pavejojimui, religinių susikaupimų organizavimu. Čia atsiranda galimybė ir rėmėjų talkai. Tuo jie ir džiaugiasi, galėdami kiek prisidėti prie tikrai nuostabių seselių veiklos. Todėl rėmėjų sąskrydis yra jiems didelė šventė ir kasmet jie susirenka prisiminti mirusiuosius pagal lietuviškus Vėlinių papročius ir kartu ry-

kiau pajusti savo ryšius su vienuolynu.

Visi yra laukiami ir šiais metais šiam maloniam sąskrydžiui. Praneškime ne vėliau spalio 25 d., kad dalyvausime, paskambindami tel. 203-928-7955 arba parašydami adresu: ICC, 600 Liberty Hwy. Putnam, CT 06260. Seseles ir jų darbai mūsų laukia.

Č.M.

A.†A. KUN. JUOZAS VAŠKAS, MIC

Gyveno Marijonų vienuolyne, 6336 S. 63rd St., Chicagoje. Mirė 1992 m. spalio 6 d. savo kambary. Gimęs New Jersey 1910 m. vasario 4 d. Vienuolis marijonas nuo 1929 m. liepos 16 d. Kunigas nuo 1934 m. liepos 15 d. Ėjęs Kunigų seminarijos rektorius, profesorius, redaktorius, misijonierius ir vienuolynų vyresniojo pareigas. Nuliūdime liko brolis Kazimieras, sesers šeima, giminės ir draugai, taip pat ir Marijonų vienuolija. Ketvirtadienį, spalio 8 d., bus pašarvotas Marijonų koplyčioje nuo 9 val. ryto iki 8 val. vakaro. Specialios pamaldos ketvirtadienį, spalio 8 d., 7:30 val. vakaro. Šv. Mišios Marijonų koplyčioje penktadienį, spalio 9 d., 10:30 val. ryto. Laidojamas šv. Kazimiero lietuvių kapinėse Marijonams skirtame sklype. Nuliūde: brolis Kazimieras, sesers šeima, giminės ir Marijonų vienuolija. Laidotuvių dir. Donald A. Petkus / Donald M. Petkus. tel. 312-476-2345.

GAIDAS–DAIMID

E U D E I K I S
TRYŠ MODERNIŠKOS KOPLYČIOS
PATARNAUJA IR CHICAGOS PRIEMIESČIUOSE
4330-34 S. California Avenue
Telefonai – (1-312) 523-0440 ir (1-312) 523-9852
4605-07 South Hermitage Avenue
Telefonas – (1-312) 927-1741-1
4348 S. California Avenue
Telefonas – (1-312) 523-0440

STEPONAS C. LACK IR SŪNŪS

Laidotuvių direktoriai nuo 1916 metų praneša
kad atidarė naujus laidotuvių namus

6541 S. KEDZIE
Marquette Parke
Kiti S. C. Lack laidotuvių namai:
11028 Southwest Hwy. • Palos Hills
9236 S. Roberts Rd. • Hickory Hills
2424 W. 69 St. • Chicago
Visų telefonas: 708-974-4410

PETKUS IR SŪNUS MARQUETTE FUNERAL HOMES, LTD.

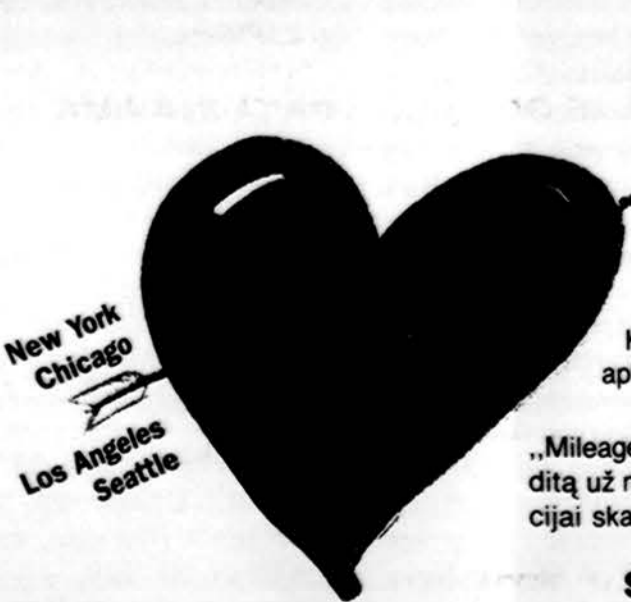
Marquette Funeral Home
2533 West 71st Street
Chicago, Illinois 60629
1-(312)-476-2345
Hills Funeral Home
10201 South Roberts Road
Palos Hills, Illinois 60465
708-430-4455
Petkus-Butkus Funeral Home
1446 South 50th Avenue
Cicero, Illinois 60650
708-652-1003

Laidotuvių namai Chicagoje ir priemiesčiuose.

Visus laidotuvių namus galite pasiekti skambindami 1-(312)-476-2345

ANTHONY B. PETKUS DONALD M. PETKUS
DONALD A. PETKUS

The right flight to Vilnius

Skriskite SAS iš Š. Amerikos į Vilnių per Kopenhagą! Kopenhagos aerodrome lengva ir patogų persėsti į kitą lėktuvą. Čia išvengsite keleivių spūsties. Skrydžiai į Vilnių – tris kartus savaitėje. Vietinių lėktuvų tvarkaraštis atitinkamai pritaikytas transatlantiškiems. Kai būsite Kopenhagos aerodrome, aplankykite „tax free“ parduotuves. Nemažai sutaupsite! „Mileage Plus“ ir „OnePass“ nariai gauna kreditą už nukeliautas mylias. Platesnei informacijai skambinkite savo kelionių agentui arba

SAS Tel. 1-800/221-2350

SAS
SCANDINAVIAN AIRLINES

APLINK MUS

x A.a. kun. dr. Juozas Vaskas, MIC, buvęs profesorius, rektorius, vyresnysis, misijonierius, staiga mirė spalio 6 d. Chicagoje. Laidojamas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse Marijonų vienuolijai skirtame kape. Plačiau bus kitomis dienomis.

x Lietuvos ambasada JAV-ėse, bendradarbiaudama su JAV Lietuvių Bendruomenės socialinių ir visuomeninių reikalų tarybomis, lapkričio 7 ir 8 d. Washington, DC, šaukia pagalbą Lietuvai teikiančių išėvijos organizacijų bei vienetų vadovų konferenciją. Tai nėra efektingesnio tikslo, kaip pagalbos Lietuvai planavimas ir teikimas.

x Jaunimo centro valdyba spalio 18 d., sekmadienį, rengia koncertą didžiojoje salėje. Programoje dalyvauja Vyčių choras, tautinių šokių grupė „Spindulys“, solistės ir solo – smuiku. Įvairi programa. Po koncerto vaisės ir vakarienė kavinėje.

x Mediciniškų knygų ir žurnalų rinkliava Lietuvai skėbia Illinois universiteto tarptautinių studijų administracija. Rinkliava vyksta universiteto CON 1151 kamb. iki spalio 15 d. Surinkta medicinos literatūra ir Lietuvos persių Lithuanian Mercy Lift, kuri tokią literatūrą visą laiką renka Lietuvai centre Lemonte. Knygas čia galima atvežti bet kurią dieną iki 2 v. p.p.

x Dr. Vanda Vainauskienė, Lietuvos Respublikos sveikatos ministerijos Motinos ir Vaiko priežiūros dept. direktorė ir dar du profesoriai iš Illinois universiteto spalio 11 d. 12 val. Lietuvių centre Lemonte rody skaidres ir praneš apie prinatologijos ir naujagimių priežiūros centrų steigimą Lietuvoje. Visi kviečiami.

x Lietuvių Fondas šiais metais mini 30 m. veiklos sukaktį ir ta proga skelbia vaju. Vajaus užbaigtuvės įvyks Chicagoje, lapkričio 21 d. Martinių salėje. Nariai ir nauji nariai, įnešę 100 dol. į LF, gauna vieną svečio bilietą į pokylį. Inašus siųsti ir bilietus išgityti prašome jau dabar: Liet. Fondas, 3001 W. 59 St., Chicago, IL 60629. (sk)

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
2649 W. 63 St., Chicago, IL 60629
Tel. (1-312) 776-5162
14325 S. Bell Rd., Lockport, IL 60441
Tel. (708) 301-4866
Valandos pagal susitarimą

Advokatas Jonas Gibaitis
6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. (1-312) 776-8700
Darbo val. nuo 9 iki 7 val. vak.
Šeštad. 9 v.r. iki 1 val. d.

ADVOKATAS
Vytenis Lietuvninkas
2501 W. 69th Street
Chicago, IL 60629
Tel. (1-312) 778-0800
Valandos pagal susitarimą

ADVOKATAS
ALGIRDAS R. OSTIS
201 E. Ogden Ave., Ste. 18-2
Hinsdale, IL 60521
Tel. (708) 325-3157
Valandos pagal susitarimą

x Maironio Lituaništinė mokykla Lemonte tarp daugiau kaip 200 mokinių surinko „Draugai“ per vieną šeštadienį 350 dol. auką savai spaudai paremti. Sveikinimus su visų moksleivių parašais atnešė mokyklos direktorė A. Novak ir Rauchienė, lydimos vaikų. Gaila, kad negalima padaryti parašų – jie yra įvairių spalvų. Tačiau „Draugo“ administracija ir Vajaus komitetas nori nuoširdžiai padėkoti ir pridėti jų mokyklos simbolį – Maironio paveikslą.

x JAV LB Švietimo taryba organizuoja „konteinerį“ Lietuvos mokykloms. Gauta daug mokyklinių knygų iš amerikiečių mokyklų. Taip pat Lietuvoje labai reikalinga sasiuviniai ir kitos mokslo priemonės. Vaikų prieglaudoms ir senelių namams reikalinga rūbai. Socialinių reikalų taryba prašo tautiečių padėti Lietuvos našlaičiams – kas gali atneškite gerų dėvėtų rūbų, mokslo priemonių ar auką pinigais į Vyresniųjų centrą – Seklyčia. Konteinerį planuojama išsiųsti į Lietuvą lapkričio pradžioje.

x Tik Baltia Express galite nuspresti, koks siuntimo būdas jums patogiausias. Siuntiniai laivu – tik 65 ct. už svarą. Naujas, patogus patarnavimas – siuntiniai **lėktuvu-laivu** per 30 dienų nuo Chicago iki gavėjo Lietuvoje. Informacija nemokamu tel.: **1-800-SPARNAI arba 1-800-772-7624**, Baltia Express Co., Ltd. 3782 W. 79 St., Chicago, IL 60652. (sk)

x Lietuvos Dukterys ruošia tradicinį rudens pokylį š.m. spalio 17 d. 7 v.v. Jaunimo centre. Visi nuoširdžiai kviečiami dalyvauti. Bilietai gaunami LDD nameliuose, 2735 W. 71 St., tel. 312-925-3211. (sk)

x Tik Baltia Express suteikia galimybę pasirinkti siuntimo būdą. Naujas, patogus patarnavimas **lėktuvu-laivu** per 30 dienų. Žiūrėkite reklamą „Draugo“ viduje, arba skambinkite nemokamu tel.: **1-800-SPARNAI arba 1-800-772-7624**. (sk)

x Greit parduodu vienos ir dviejų šeimų namus Chicagoje ir aplinkinėse. Skambinkite **RE/MAX REALTORS, Rimas Stankus**, tel. (312) 586-5959 arba (708) 425-7161. (sk)

x 55 SVARŲ geriausių maisto produktų rinkinys - \$90; 22 sv. mažesnis paketas - \$55; 22 sv. mėsos produktų ir aliejus - \$90. Prie visų siuntinių galite užsakyti aspirino ir vitaminų. **Transpak, 2638 W. 69 st., Chicago, IL 60629, tel. 312-436-7772**. (sk)

x Norint pirkti bei parduoti sklypus ar namus, prašome kreiptis į **Vyt. ar Genę Beleckus, 540 Ambassador Ct. Sunny Hills, Fla. 32428, tel. 904-773-3333**. (sk)

Tėvynės ŽVAIGŽDUTĖ

Isteigtas Lietuvių Mokytojų Sąjungos Chicago skyriaus

Redaguoja J. Plačas. Medžiagą siųsti: 3206 W. 65th Place, Chicago, IL 60629

VASAROS RYTAI

Kai aš atsikeliu vasaros rytą, dar nėra karšta. Oras labai malonus, kartais net truputį vėsoka. Anksti rytą dar galima matyti miglą. Žolė dar šlapia. Rytą iš savo namų pro langą matau mažų gyvuliukų, paukščių, kurie ieško sliekų šlapijoje žolėje. Matau kiškių šeimas žaidžiant, o kartais pamatau net vieną kitą stirną. Pasigėrėjusi gamta, einu pusryčių valgyti ir taip pradėdu vasaros dieną.

Aleksa Valiulytė,
Lemonto Maironio
lit. m-los mokinė
(„Baltijos aidai“)

MAUDYMASIS

Aš labai mėgstu maudytis. Vanduo būna kartais šiltas, kartais šaltas. Su savo visais draugais gali maudytis, bet tik su vienu gali būti „buddies“. Reikia išlaikyti egzaminą, jeigu nori eiti į plūdes.

Diana Leparuskaitė,
JAS Universiteto laikraščiaus, 1992

KARALIAUS VAINIKAS (Legenda) (Tėsinys)

Jie tylėjo, jų gerklės buvo užgniauztos baimės, iki pats gudriausias ir pikčiausias ėmė juoktis: jie buvo bepročiai, patikėjo, kad laužas, kuris tinka kepti avinus, turėjo būti geras jų reikalui. Tačiau, kuris iškėlė tą sumanymą ir kuris jo paklausė, reikėtų patį sudėginti. Daugiau jis nepasitikės nieku ir pats sugalvos būdą.

Jis galvojo ištisą dieną, nieko neprisiileidamas. Nors jie saugojo nakties įvyki, paslaptis buvo kaip lašas, prakalęs storą mūro sieną, žodžiai lėkė per žmones ir pasiekė Karaliaus dvarą. Valdovas buvo susimastęs, bet tarė ramiai: – Vainikas negali žūti – te-reikia jį paimti.

Jo ištikimieji negalėjo įvykdyti valdovo noro nė dabar. Šią naktį vagys gabeno vainiką į miškų tankumynus. Jie sekė paskui savo gudriausiąjį, tačiau ir jie ėmė baimintis, kai takas vedė į tokias klampynes, jog juos pačius ėmė baimė būti tenai. Miškas nebuvo pati baisiausia vieta – jie priėjo pievą, labai žalią, sodri žolė šnarėjo (šlamėjo, šnabzdėjo) tokia viliojanti, jog piemuo varytusi banda ilgą kelią, kad banda galėtų pasisotinti čia iki valiai. Tačiau kai vienas pakėlė koją žengti, jų vadovas suriko perspėdamas. Dabar jie sužinojo, jog niekur kitur nerasi panašaus liūno, kuris taip beviltiškai įtraukia ir save net tokį lengvą gyvį, kaip skruzdėlė. Niekas iš čia negrįžo, ir čia jie palaidos savo vargą. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žaliavo vėl, ir ant jos nebuvo jokio ženklo. Visi atsiduso iš išgąsčio ir pasitenkinimo. Vainikas atrado savo kape. Veltui kas nors ieškotų jo, kad ir žinodamas, jog čia yra. Taip tardamas, jis visa tvirtos rankos jėga nusviedė vainiką į liūno vidurį. Žalioji pieva prasišyrė, kaip alkanos žiotys, ir užkrito atgal; ji žali